

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17

гр. Варна , 23.03.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и трети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова
Членове: Георги Н. Грънчев
 Светла В. Даскалова

като разглежда докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно частно наказателно дело № 20213000600080 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид:

Производството е по реда на чл. 83ж вр. чл. 83г, ал. 1, т.1 от ЗАНН, вр. чл.341, ал.2 от НПК, вр. чл.345 ал.1 НПК.

С определение № 30 на Окръжен съд - Варна от 21.01.2021г., постановено по АНД № 20213100200060/21г., е прекратил съдебното производство и е върнал на прокурора предложение по чл. 83б от ЗАНН, за да бъдат приложени към него преписи от писмените материали относно фактите, на които се позовава прокурорът в предложението, а също и за прилагане на писмени доказателства относно наличието на причинно-следствена връзка между действията на осъдения и престъпния резултат.

Съдебният акт е протестиран с искане за отмяната му като неправилно и незаконосъобразно, съответно за връщане на предложението на първостепенния съд за образуване и разглеждане съобразно отразеното в него.

Варненският Апелативен съд, в настоящия си съдебен състав, като съобрази доводите, изложени в протеста и след цялостно запознаване с материалите по делото, констатира следното:

Протестът е подаден в срок и е допустим, а по същество – неоснователен.

Първостепенният съд – ВОС, при запознаване с новообразуваното АНД детайлно е коментирал конкретни изисквания на чл. 83б. ал. 2. т. 1, 4, 6, и 7 вкл. от ЗАНН, в контекста на констатираните дефицити по внесеното от ОП-Варна - установил е липса на връзка с изложените в обстоятелствената част на предложението фактически твърдения, заместени с позоваване на редица доказателства, които на практика, липсват в кориците на делото /не е съставен опис и не са приложени преписи: фактури с №99-101/2016г. с издател „В.“; препис от търговското пълномощно, удостоверяващо, че именно физическото лице, срещу което е

внесен по НОХД обвинителен акт за данъчно престъпление, е представлявало към момента на извършването на деянието юридическото лице, чието санкциониране се иска в настоящото производство от административно-наказателен характер/.

Въззивният състав установи същата документално-доказателствена липса, поради което не счита за нужно да ги преповтаря, т. к. се съгласява изцяло с тях. Тя касае факти, изрично предвидени от закона да бъдат предмет на доказване в настоящото производство, тъй като не са приложени преписи от писмените материали, установяващи обстоятелствата относно престъплението на физическото лице, причинната връзка между престъплението и престъпния резултат /облагата за юридическото лице/, вида и размера на облагата и връзката между обвиненото физическо лице и юридическото лице.

Предвид спецификата на конкретния случай, съдържащ поредица от разнообразни действия (реална продажба на билки по отношение на „С.Т.“ ЕООД и „Х.К.“ АД и мнима покупка от „В.“ ЕООД, съответно невярно фактуриране и деклариране пред данъчни органи, чрез упълномощаване и преупълномощаване), въззивният състав констатира, че по настоящото дело не е налице нито опис на писмените материали, нито са приложени заверени копия от тях (чл. 83б, ал. 2, т. 6 от ЗАНН).

Естеството на съдебната процедура в производството по чл. 83а и следващите от ЗАНН, съобразно чл. 83ж от ЗАНН, предполага субсидиарното приложение на правилата на НПК. Това означава, че в първоинстанционното съдебно производство по реда на чл. 83г, ал. 2 – 8 от ЗАНН, съдът следва да спазва разпоредбата на чл. 18 от НПК за непосредственост при събирането и проверката на доказателствените материали. Поради това те следва да бъдат приложени под опис към предложението, така както към обвинителния акт се прилагат събраните доказателствени материали при досъдебното разследване.

Некоректно е и позоваването /цитирането/ в протеста на цитати от присъда № 59/20.11.2020 год., постановена по НОХД № 974/2020 г. по описа на ВОС, доколкото в това производство при постановяване на съдебния си акт, първостепенният съд е базирал своите правни изводи на много по-голям доказателствен обем. В този смисъл въззивният съд споделя позицията на ВОС - няма процесуална възможност с цитатите от посочената по-горе присъда, като доказателствено съдържание, да бъде заместена доказателствената маса, на база на която е постановена цитираната присъда и на която се позовава прокурорът в предложението. Поради това и въпреки приложените към предложението копия на обвинителния акт, копие на съдебно-счетоводната експертиза и извлечение от ТР към АВ относно актуалното състояние към 15.01.2021г. на „Е.4“ ЕООД ЕИК:*****, е необходимо да бъдат приложени и преписи на останалите писмени материали, на които прокурорът се позовава в предложението и които са посочени от първостепенния съд в определението му. Така тези доказателствени материали ще могат да бъдат проучени и преценени непосредствено от съда по настоящото производство от административно-наказателен характер, при спазване на базисното изискване на чл. 18 от НПК. Същото се отнася и до писмените материали относно връзката между юридическото лице, чието имуществено санкциониране се предлага в настоящото производство, и физическото лице, срещу което е внесен обвинителен акт по (друго) наказателно дело.

В производство от настоящия вид – по чл. 83а и следващите от ЗАНН е предвидена възможност съдът да събира доказателства и служебно (чл. 83г, ал. 4 от ЗАНН). Това обаче не означава съдът да измести прокурора при доказването на обстоятелствата, твърдени във внесеното санкционно предложение; редно е и законът изисква (чл. 83б, ал. 2 от ЗАНН) такова предложение да бъде придружено от подкрепящите го писмени материали, т. е. те да се приложат от прокурора още към внасянето на предложението.

Съобразно изложеното дотук, се обуславя извода за необходимост от връщане на предложението на изготвилia го прокурор за отстраняване на непълноти и противоречия до привеждане на предложението в съответствие с изискванията на чл. 83б, ал. 2 от ЗАНН.

Поради това и ревизираното определение се явява правилно и законосъобразно, респ. протестът срещу него – неоснователен, с оглед на което и на основание чл. 345 вр. чл. 341 ал. 2 от НПК, настоящият състав на Апелативен съд – Варна,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 30 на Окръжен съд - Варна от 21.01.2021г., постановено по АНД № 20213100200060/21г., с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора ведно с предложението по чл. 83б от ЗАНН за окомплектоването му, съобразно чл. 83б, ал. 2 т. 1, 4, 6, и 7 от ЗАНН.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____